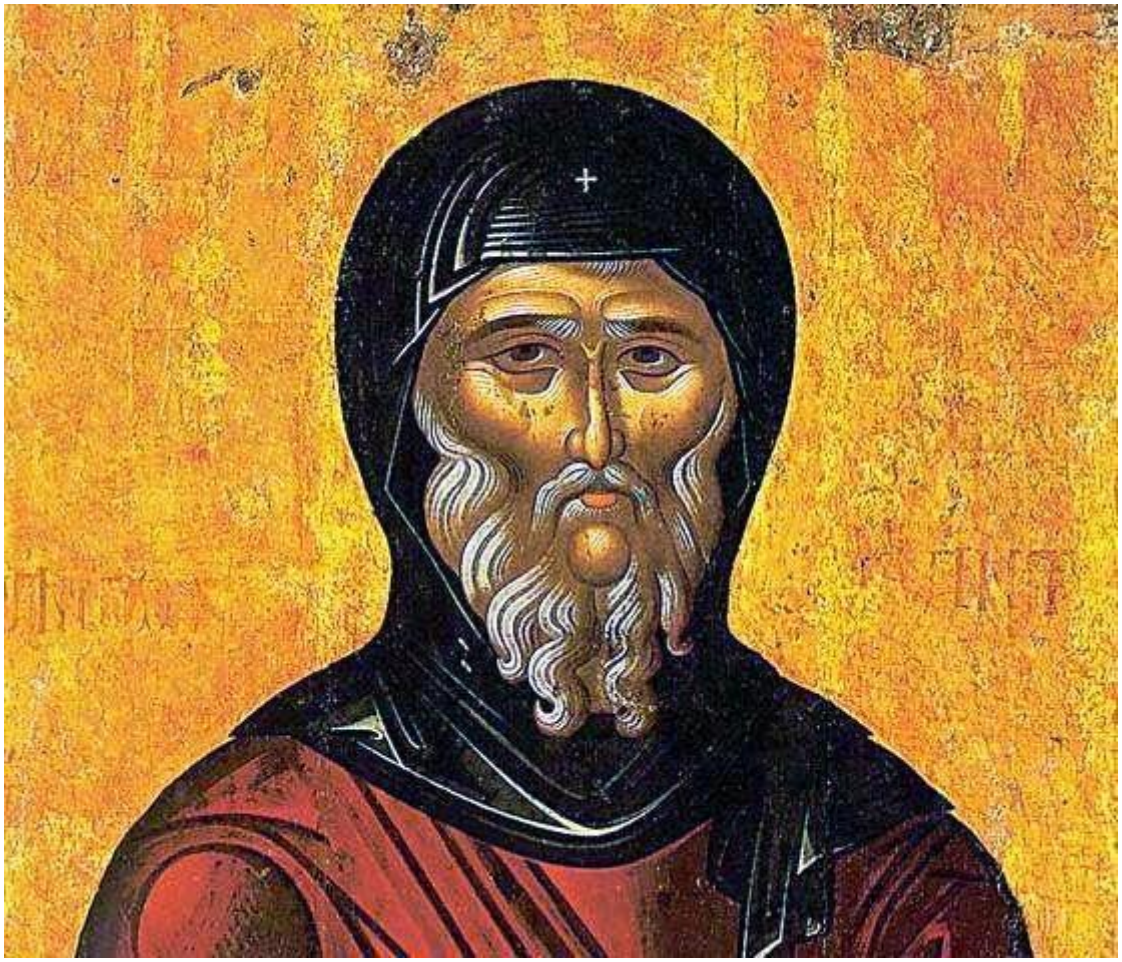
07/04/2020

“Ελευθερία και ευτυχία της ψυχής είναι η πραγματική καθαρότητα”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα



15. Όπως κάθε τέχνη διαμορφώνοντας την ύλη φανερώνει την αξία της, π.χ. ο ένας δουλεύει το ξύλο κι ο άλλος το χαλκό κι άλλος το χρυσό και το ασήμι, έτσι κι εμείς ακούοντας για την καλή και ενάρετη και θεάρεστη ζωή, οφείλομε να φαινόμαστε ότι είμαστε πραγματικά άνθρωποι για τη λογική ψυχή μας κι όχι για τη διάπλαση μόνο του σώματός μας.
Η ψυχή που είναι αληθινά λογική και αγαπά το Θεό, γνωρίζει αμέσως όλα όσα συμβαίνουν στην ζωή. Και εξιλεώνει το Θεό με διάθεση αγάπης και Τον ευχαριστεί πραγματικά, κατευθύνοντας προς Αυτόν όλη την ορμή και το νου της.

16. Οι καπετάνιοι κατευθύνουν με προσοχή το πλοίο για να μην προσκρούσει πάνω σε σκόπελο ή ύφαλο. Έτσι κι εκείνοι που επιθυμούν να ζήσουν την ενάρετη ζωή, ας εξετάζουν με επιμέλεια ποια πρέπει να κάνουν και ποια πρέπει να αποφεύγουν και να πιστεύουν ότι οι αληθινοί και θείοι νόμοι τους συμφέρουν, κόβοντας τις

πονηρές ενθυμήσεις και επιθυμίες από την ψυχή τους.

17. Όπως οι πλοίαρχοι και οι αμαξηλάτες με την προσοχή και την επιμέλεια πετυχαίνουν το σκοπό τους, έτσι πρέπει και όσοι φροντίζουν να ζουν τη σωστή και ενάρετη ζωή, να μελετούν και να φροντίζουν πως να ζουν όπως πρέπει και αρέσει στο Θεό.
Εκείνος που θέλει να ζήσει έτσι και έχει καταλάβει ότι μπορεί, με την πίστη προχωρεί προς την αφθαρσία.

18. Ελεύθερους νόμιζε όχι όσους έτυχε να είναι ελεύθεροι, αλλά εκείνοι που έχουν την ζωή και τους τρόπους ελεύθερους. Δεν πρέπει πράγματι να ονομάζουμε ελεύθερους τους άρχοντες που είναι πονηροί και ακόλαστοι, γιατί είναι δούλοι των παθών και της ύλης.
Ελευθερία και ευτυχία της ψυχής είναι η πραγματική καθαρότητα και η καταφρόνηση των προσκαίρων.

19. Να υπενθυμίζεις στον εαυτό σου ότι πρέπει ακατάπαυστα να αποδεικνύεις τον χρηστό και ενάρετο βίο σου από τα ίδια τα έργα σου.
Έτσι και οι άρρωστοι ονομάζουν και αναγνωρίζουν σωτήρες και ευεργέτες τούς γιατρούς, όχι από τα λόγια τους αλλά από τα έργα τους.

20. Η λογική και ενάρετη ψυχή αναγνωρίζεται από το βλέμμα, το βάδισμα, τη φωνή, το γέλιο, από το που συχνάζει και με ποιους συναναστρέφεται.
Όλα αυτά έχουν αλλάξει σ’ αυτήν και έγιναν κοσμιότερα. Γιατί ο νους που αγαπά το Θεό, σαν πρακτικός θυρωρός απαγορεύει την είσοδο στις κακές και αισχρές ενθυμήσεις.

21. Αν παρακολουθείς τον εαυτό σου και τον δοκιμάζεις, θα δεις ότι οι άρχοντες και τα αφεντικά έχουν εξουσία μόνο του σώματος, όχι και της ψυχής. Και να το θυμάσαι αυτό πάντοτε.
Γι’ αυτό αν διατάζουν φόνους ή τίποτε άτοπα ή άδικα και ψυχοβλαβή, δεν πρέπει να υπακούμε σ’ αυτούς και αν μας βασανίζουν ακόμη.
Γιατί ο Θεός δημιούργησε την ψυχή ελεύθερη και αυτεξούσια σε όλα όσα κάνει, καλά ή κακά.

22. Η λογική ψυχή φροντίζει με κάθε τρόπο να ξεφύγει από όσα δεν οδηγούν πουθενά, την οίηση, την υπερηφάνεια, την απάτη, τον φθόνο, την αρπαγή και τα παρόμοια, όσα δηλαδή είναι έργα δαιμονικά και κακής προαιρέσεως.
Όλα κατορθώνονται με επιμέλεια και επίμονη προσοχή και μελέτη από εκείνον τον άνθρωπο, του οποίου η επιθυμία δεν τρέχει στις κακές ηδονές.

23. Εκείνοι που ζουν μετρημένη και περιορισμένη ζωή, και από κινδύνους

γλυτώνουν, και δεν έχουν ανάγκη από φύλακες. Με το να νικούν την επιθυμία σε όλες τις περιπτώσεις, βρίσκουν το δρόμο προς το Θεό εύκολα.

24. Οι άνθρωποι που τους οδηγεί το λογικό, δεν χρειάζεται να μοιράζουν την προσοχή τους σε πολλές συντροφιές, αλλά μόνο στις ωφέλιμες και μάλιστα σ' εκείνες όπου πρυτανεύει το θέλημα του Θεού. Με τον τρόπο αυτό οι άνθρωποι προχωρούν πάλι στη κατά Θεό ζωή και το αιώνιο φως.

25. Πρέπει εκείνοι που επιδιώκουν την ενάρετη και θεοφιλή ζωή, να είναι απαλλαγμένοι από οίηση και κάθε κούφια ματαιοδοξία και να φροντίζουν με όλη τη δύναμή τους να διορθώνουν τη ζωή τους και την εσωτερική τους διάθεση προς το καλύτερο. Επειδή νους που αγαπά το Θεό και δεν μεταβάλλεται από την καλή κατάστασή του, είναι ανύψωση και δρόμος προς το Θεό.

Κεφάλαια Από Τις «Συμβουλές Για Το Ήθος Των Ανθρώπων Και Την Ενάρετη Ζωή Σε 170 Κεφάλαια» Του Αγίου Αντωνίου Του Μεγάλου, Όπως Δημοσιεύονται Στη «Φιλοκαλία Των Ιερών Νηπτικών», Τόμος Α', Των Εκδόσεων Το Περιβόλι Της Παναγίας. Μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.